

ΜΗΧΑΛΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαρ ἢ δὲς, λ. 40, τρεῖς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΒΟΥΛΗ

Δευτέρα — 7 Φεβρουαρίου.

Τὸ ἐργαστάσιον τῶν ἐπερωτήσεων ἠλάττωσεν ἐπαισθητῶς τὴν παραγωγὴν του, ἥτις συνήθως ὑπὲρ ποτε ἀφθονος κατεκάλυπτεν ἐνίοτε ὀλοκλήρους συνεδριάσεις· σήμερον, καὶ τοῦτο κατ' ἐξίρεσιν, μόλις ἔχομεν τρεῖς τέσσαρας ἀρροβολιστικὰς ἐπερωτήσεις. Μόλις προφθάνει ὁ κ. Καπετανάκης νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῶν ἐν Καρδαμύλῃ ἐνεκα τῆς μεταθέσεως πρωτεύουσας τοῦ δήμου, ἀπειλουμένων αἱματοχυσιῶν μεταξὺ τῶν ἀρειμανίων Μαγιατῶν ἐκλογέων του, ὁ κ. Βάλβης, βουλευτῆς Ἀκαρνανίας, ζητῶν νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸν συσταθέντα τηλεγραφικὸν σταθμὸν ἐν Ζαβέρδᾳ τηλεγραφικὴ μηχανή, καὶ ἄλλα τινά· μόλις προφθάνῃ βουλευτὴς τις ν' ἀναχαιτίσῃ τὰς κραυγαστικὰς διαθέσεις τοῦ Στεφανίδου :— Σῶπα, Στεφανίδη, γιατί εἶνε ξένοι 'ς τὰ θεωρεῖα, καὶ ὁ καυμένος κ. Πρόεδρος ἀνοίγει τὸ στόμα του διὰ νὰ μᾶς καλέσῃ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, ἰδοὺ πάλιν τὸ Ἀγροτικὸν ζήτημα, τὸ κομικοτραγικῶς ὑπὸ τοῦ κ. Ταρπάζη ἐκτυλιχθὲν τὸ Σάββατον, καὶ εἶτα χθὲς ἐμπαιχθὲν ὑπὸ τὰς ἀποπειρας τῆς συνεδριάσεως, παρουσιάζεται διεκδικοῦν τὰ δικαιώματά του, καὶ χειραγογούμενον ἔνθεν μὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ζυγομαλά, ἔνθεν δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Μεσσηνέζη.

Ἀπλοῦς ὁ κ. Ζυγομαλάς φέρει πρότασιν μεταβολῆς τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ζητῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος, διὰ νὰ ἔλθουν εἰς ἀπόφασιν σωτηρίαν διὰ τοὺς χωρικοὺς καὶ τοὺς ἰδιοκτῆτας εὐεργετικήν.

Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Ζυγομαλά εἶνε ἡ ἐκρηξίς ζωηρᾶς λογομαχίας, καταναλωσάσης τὴν πλείστην ὥραν, καὶ ἡ φυγάδευσις τῶν ξένων ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ θεωρείου, ὅπερ ἐξαιρετικῶς ἦτο πλήρες.

Καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιὸς κ. Κοττίκας παραινεῖ νὰ μὴ τὸ κάμουν πολιτικὸν ζήτημα τὸ ἀγροτικόν, διότι εἶνε σπουδαῖον ζήτημα, καὶ νὰ τὸ συζητήσουν τὸ Σάββατον, ἐξ οὗ ἐξάγουμεν ὅτι, κατὰ τὸν κ. Κοττίκαν, ἡ πολιτικὴ δὲν εἶνε σπουδαῖον ζήτημα—δι' αὐτὸν τοῦλάχιστον.

Καὶ ἰδοὺ ὁ κ. Μεσσηνέζης, ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ κ. Ζυγομαλά, καὶ ὑποσχόμενος προσέτι τὴν ταχείαν διεκπεραίωσιν τῆς συζητήσεως, καὶ τὴν συμπολίτευσιν θεω-

ρῶν ἀφορμὴν τῆς ἀποτυχούσης Κυριακῆς συναθροίσεως, καὶ κακίζων τὸν κ. Φιλάρετον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ὡς σονηθίζοντα νὰ φέρῃ ζητήματα, καὶ εἶτα νὰ ἐγκαταλιμπάνῃ ἐκεῖνα.

Καὶ ἰδοὺ ὁ κ. Φιλάρετος ἀπαντᾷ ὅτι πρὸ παντὸς ἔχουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ψηφίσωσι τοὺς φόρους καὶ δὲν πρέπει νὰ κυβερνῶνται ὑπὸ δωδεκατημορίων, καὶ ὅτι ὁ κ. Μεσσηνέζης, ὑπέρμαχος τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν, λησμονεῖ τὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν ἔχει, νὰ ψηφίσῃ τὸν προϋπολογισμόν.

Καὶ ἰδοὺ ὁ κ. Μεσσηνέζης, μὴ ἐννοῶν νὰ παρέλθῃ ἐν σιγῇ, καὶ ἀνταπαντῶν ἀπὸ τοῦ Βήματος διὰ πολλῶν μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ ἐπὶ παντὸς ζητήματος μελοδραματικῆς ἐπισημότητος, καὶ πλήττων καὶ πλήττων.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ εἰσαγγελέως Ἀρτῆς, ἀναγράφον ψευδῆ τὰ ἐσχάτως τηλεγραφικῶς διαδιδασθέντα.

Ζυγομαλάς. Ὁ εἰσαγγελεὺς θὰ προεβασθῇ.

Ὁ κ. Βουδούρης, ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως, ἐσχθῶς ἐγκαθιδρυθεὶς εἰς τὰς θέσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως μεταξὺ τῶν Δεληγιαννικῶν, ἔχει ὄρεξιν νὰ κάμῃ κ' ἐκεῖθεν παρατηρήσεις εἰς τὸν Ζυγομαλᾶν, κ' ἐκεῖνος ἐξαπτόμενος τὸν διώχνει ἀπὸ τὸ σπῆτί τους, καὶ ὁ κ. Βουδούρης ἐγειρόμενος προχωρεῖ ἀπειλητικῶς νὰ ἀντιμετρηθῇ πρὸς τὸν κ. Ζυγομαλᾶν, καὶ σπεύδουσι νὰ τοὺς χωρίσουν, καὶ γελῶσιν οἱ ἀπομείναντες ξένοι ἐν τῷ θεωρείῳ τῶν διπλωματῶν.

Ἡ δὲ πρότασις Ζυγομαλά ἀπορρίπτεται.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀπαντᾷ εἰς τὸν προχθεσινὸν λόγον τοῦ κ. Σωτηροπούλου. Τοῦ φαίνεται περιέργων, ὅτι τὸ ἰσοζύγιον θεωρεῖται ἄξιον περιφρονήσεως, ὅπερ ἔπρεπε νὰ ἦνε ὁ τελικὸς σκοπὸς πάσης οἰκονομικῆς διαχειρίσεως. Παραβάλλει τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Σωτηροπούλου προταθέντα προϋπολογισμόν τοῦ 1876 πρὸς τὸν νῦν, ἀποδεικνύων τὸ ἀπαραίτητον τῶν δαπανῶν, ἃ περιέχει ὁ τελευταῖος. Ὡς πρὸς τὰς δαπάνας, τὰς ὁποίας ἀπαιτοῦσι τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια τοῦ καπνοῦ καὶ σιγαροχάρτου, δι' ἃς ἐκάκισε τὴν Κυβέρνησιν ὡς μὴ συμπεριλαβούσαν αὐτάς, οἱ φόροι θὰ δοθῶσιν εἰς ἐνοικιαστάς. Ἀδυνατεῖ νὰ συμβιβασθῇ τὸν κατὰ τῆς φορολογίας του πόλεμον τοῦ κ. Σωτηροπούλου πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀνομολόγησιν τοῦ μεγάλου ἐλλείμματος.

Καὶ ὁ λόγος τοῦ κ. Καλλιγᾶ ἀναπολεῖ μᾶλλον τὰς πα-

ναπιστημιακὰς παραδόσεις του ἢ τὰς δικητικὰς καὶ χαρι-
τολόγους ἀγορεύσεις του. Εἶνε σοβαρὸς καὶ περιρριζῆται
μόνον εἰς τὰ δέοντα λεγθῆναι. Ἐν γένει κακοδιαθεσία τις
ὑπολανθάνει εἰς τοὺς τρόπους τοῦ κ. ὑπουργοῦ.

Ὁ κ. Μανέτας εἶτα ὁμιλεῖ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ,
φρονῶν ὅτι ὀρθῶς προτάχθη ἡ συζήτησις αὐτοῦ πᾶν φορο-
λογικῶν νομοσχεδίων, διότι οὕτως ἐξακριβούται ἡ οἰκονο-
μικὴ ἡμῶν κατάστασις. Μεταβαίνει δὲ εἰς τὰ καθέκαστα,
ἰδίᾳ γνῶμας ἐκφράζων χρυσῆς μεσότητος ἐπὶ τε τοῦ ἐλ-
λειμματος καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων φόρων, τῶν ὁποίων τοὺς
πλείστους, ὡς τοὺς περὶ καπνοῦ καὶ περὶ πνευματικῶν πο-
τῶν, παραδέχεται, ἐκτός τοῦ περὶ οἴνου.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Μανέτα ἐνεποίησεν αἰσθησίν, καθ' ἃν
τιπολοπεύων τὰς γνῶμας ὁμίλου τινος βουλευτῶν τῆς ἀν-
τιπολιτείας, ἐν οἷς συγκαταριθμούνται καὶ οἱ κκ. Ζηνό-
πουλος καὶ Παπαμιχαλόπουλος, οἵτινες διαφωνήσαντες πρὸς
τὴν λοιπὴν ἀντιπολιτευσίν, διαμένουσιν ἀπρακτοῦντες ἐν
ταῖς ἐαυτῶν σκηναῖς καὶ σιγᾷ σιγᾷ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν
ἀποκλίνοντες.

Συγχάριζω τῷ κ. Μανέτα διὰ τὸ σεμνὸν καὶ ἀνευ ρητο-
ρικῶν συγκλονήσεων ἐπὶ τοῦ Βήματος παράστημα καὶ διὰ
τὴν ὄλιγην διαλεκτικὴν χροιάν τῆς ἀπαγγελίας του.

Τρίτη — 8 Φεβρουαρίου

Ἐὰν χθὲς μεθ' ὅλας τὰς εὐνοϊκὰς διαθέσεις δὲν ἠδυνήθην
νὰ παρακολουθήσω ἀκριβῶς τοὺς μῶλις καὶ μετὰ κόπου ἀ-
κουμένους ἀγορεύτας τῆς ἡμερησίας διατάξεως, σήμερον,
εἰσερχομένης ἀμέσως τῆς συζητήσεως εἰς τὴν κυρίαν ἰδόν,
ἢ τριάς τῶν κ. βουλευτῶν, ἢ πᾶσα τὴν συνεδρίασιν κατα-
λύσασα, μὲ ἀπαλάττει τὸναντίον τῆς ἐκφράσεως τῶν συνή-
θων κατὰ τῆς ἀκουστικῆς παραπίνων. διότι οἱ ἀγορεύσαν-
τες εἶνε οἱ δύο ἐξάδελφοί, οἱ κκ. Ἀθανάσιος Πετιμεζᾶς
καὶ Σωτήριος Πετιμεζᾶς ὡς καὶ ὁ κ. Δουζέ-
νας, καὶ οἱ τρεῖς βοῆθ' ἀγαθῶ, οὐ μὴν ἀλλὰ ἐξεγείροντες
καὶ φαιδρύνοντες καὶ συνεχῶς κινούντες ἐκούσαν ἀκουσαν τὴν
μολυβδίδά μου ἐπὶ τοῦ σημειωματαρίου.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Ἀθ. Πετιμεζᾶ ἔχει ἀπὸ ὅλας πάντα τὰ
ζητήματα θίγει, τὰ στενωῶς καὶ μὴ στενωῶς συνδεδεμένα πρὸς
τὸ οικονομικὸν ζήτημα καὶ τὴν πολιτικὴν μας ἐπὶ πάντων
τῶν κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἔχει κατὰ τι νὰ ἀπο-
κρίνηται ἐπὶ τὰ σφαιρὰ νὰ ἐπιδείξη ποιεῖται ἀναδρῦμα
θόν, καὶ συγκρίσεις μετὰ τοῦ παρόντος, φέρει
τὸν Καποδίστριαν καὶ τὸν Κωλέττην, τὴν
τὸν Γαμβέτταν, τὸ πέμπτον κόμμα καὶ τὸν
ἄλλῃ. Ἄλλὰ προτιμῶ ἀντὶ περαιτέρω ἀνάλυσεως νὰ πα-
ραθέσω ἐκ τῶν σημειώσεών μου τεμαχίδια ἐκ τῶν λόγων
σου, αἵτινες ἐξέρχονται ἐκ τοῦ στόματός σου, ὡς σφυροκο-
πήματα πλήττοντες τὸ κενόν, συνεργουσῶν καὶ τῶν ἀθλη-
τικῶν χειρονομιῶν του.

Ἡ συζήτησις δὲν ἀφορᾷ εἰς τὸ οικονομικὸν ζήτημα μό-
νον, ἀλλὰ εἰς τὴν καχεκτικὴν κατάστασιν τῆς πολιτείας.
Πολλάκις τὸ ἔθνος εὐρέθη εἰς οικονομικὰς δυσχερεῖας, καὶ
ἠδυνήθησαν μὲ πολιτικὸν σθένος νὰ ἀντιμετωπίσωσι τὰς δι-
σχερεῖας· ἀλλ' ἤδη βαδίζομεν πρὸς τὰ ὅπισω, οὐχὶ πρὸς τὰ
ἐμπρός· οὐχὶ ἐκ τοῦ οικονομικοῦ ζητήματος, ἀλλ' ἐκ τῆς

πολιτικῆς καχεξίας· καὶ πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν τὰς δύο πε-
ριόδους τῆς συνταγματικῆς ἡμῶν πολιτείας—1843—1861
καὶ 1862 ἕως σήμερον—διὰ νὰ ἴδωμεν τὴν χεῖρονα αὐτὴν
κατάστασιν.

Ἄλλοτε εἶχομεν βουλὴν ὄχι ἐλευθέρως ἐκλεγομένην·
ἀλλὰ μόνον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας ἐδεσμεύετο ἡ
θέλησις τῶν ἐκλογέων· τὰς ἄλλας ἡμέρας παρείχοντο πε-
ρισσότεροι ἐγγυήσεις ἐλευθερίας παρὰ σήμερον· οἱ νόμοι τῆς
ἐλευθερίας δὲν ἐφαρμόζοντο· εἶνε παίγνια εἰς τὰς χεῖρας
τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Ποῦ ἐγγυήσεις δικαιοσύνης; οὐδέποτε ἄλλοτε ἠσθάνθη-
σαν τοιαύτας πιέσεις οἱ ἀντιπολιτευόμενοι αἱ βουλευτικαὶ
συστάσεις εἶνε ἡ δικαιοσύνη.

Ὅλο προπαρασκευαί καὶ παρασκευαί, καὶ στρατιωτικοὶ
καὶ ναυτικοὶ ὄργανισμοί, καὶ ὅλα μὴδὲν, διότι λείπει ἡ
ζωὴ, ἡ ἐμπνευσις ἐκεῖνη, ἡ ὁποία κάμνει τὸ ἔθνος νὰ ἐκμε-
τωπίζη ὑπερῆρᾶνους τοὺς κινδύνους.

Ἄλλοτε τέσσαρες πολιτευόμενοι ἀπὸ τοιαύτας ἰδέας
ἐμφορούμενοι ἀνέλαβον τὸν γιγάντειον ἀγῶνα κατὰ τῶν
προσωπικῶν κομμάτων ποῦ νὰ εἰσέλθωμεν πῶς ὅλοι οἱ ἀρ-
χιχοὶ τῶν ὀφειλῶν! τὰ ἐπαρρύσασεν προσωπικὰ,
καὶ τὰ ὠνομάσαμεν ἄτακτα τάγματα τῆς προφιλῆς,
διότι καὶ ἐκεῖνα, ἐγνωρίζοντο μόνον ἀπὸ τὰ ὀνόματα τῶν
ἀρχηγῶν τῶν ἄλλῃ τότε εἶχομεν σημαίαν καὶ ἀρχάς, εἶχο-
μεν σθένος· περισσότερον τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐ-
παλαίσαμεν.

Ὁ Βαλέττας ὁμίλησε περὶ σημαίας, ἀλλ' ὅταν ἀνήλ-
θωμεν νικηταὶ εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἡ σημαία εἶχε χαθῆ καὶ
ἀντ' αὐτῆς εἶδομεν ράκη ἀπὸ κόμματα προσωπικὰ· τὴν
σημαίαν τὴν ἐπῆρεν ὁ Ρούφρος καὶ τὴν ἔστησεν εἰς τὸ Γουλι
καὶ εἰς τὸν Κάνθαρον, διὰ νὰ σημαίη τὸ μάλυσμα... ὁ ἰ-
στός μετεβλήθη εἰς προεδρικὴν βακτηρίαν, καὶ ἐδόθη εἰς
τὸν Βαλαωρίτην, καὶ εἰς τὸν κ. Λομβάρδον, ὅστις τὴν ἔκα-
μο τιμωκέραν.

Θέλετε φόρους; ἐξηγηθῆτε μὲ τὸν λαόν· πρέπει νὰ λά-
βωμεν ἐκ νέου τὸ ἐκλογικὸν βάπτισμα, διὰ νὰ ἀντλήσωμεν
ἐκεῖθεν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιβάλλειν φόρους εἰς τὸν λαόν.

Κατεκρίθημεν ὑπὸ τινῶν ὡς ριψάκιδες, διότι δὲν προσ-
εφέραμεν σμύρναν καὶ λίθον εἰς τὸν πανίσχυρον πρωθυ-
πουργόν· ἀλλ' ὅταν ἡμεῖς ἐπαλαίωμεν, ἦσαν ἀρᾶνεις οἱ οὐλε-
μάδες ἐκεῖνοι. Ποῦ εἶνε τὰ νομοσχέδια τὰ μὴ προσωπικά,
ἀτινα ἀπερᾶσάμεν ἄλλοτε νὰ φέρωμεν; τὸ νομοσχέδιον
τὸ ἐλαττοῦν τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν, καὶ τὸν ἀριθμὸν
τῶν βουλευτῶν; σήμερον ἔχομεν ἐνώπιόν μας καθαρῶς προ-
σωπικὴν κυβερνήσιν συναλλαγῆς.

Τὰ νομοσχέδιά σας τὰ φέρετε ἀπαράσκευα. Ἡ φορολο-
γικὴ ἴσορροπία εἶνε ἡ πρωτίστη ἀνάγκη τοῦ ἔθνους· διότι
ἤδη ὁ εἰς τῶν φορολογουμένων πάσχει, καὶ ὁ ἄλλος ἀδία-
φορεῖ.

Ὅταν οἱ λογιώτατοι ἐζήτησαν Σύνταγμα ἀπὸ τὸν Κα-
ποδίστριαν, εἶπεν ὅτι τὸ Σύνταγμα θὰ διαίρησιν τὸ ἔθνος εἰς
τυράννους καὶ τυραννομένους, καὶ θὰ τὸ διαρθείρη· ὅταν
τὸ ἔθνος μορφωθῆ διὰ καταλλήλου παιδείσεως, τότε θὰ
ἦνε καιρὸς.

Σιγήσῃς : — Εἶσαι ἀντισυνταγματικός.

Οὐδέποτε ὑπῆρξε ἀντισυνταγματικός, ἀλλ' ὅπως εἶ-
μεθα σήμερον, δὲν εἶμεθα τίποτε, δὲν ἐφαρμόζεται τίποτε
παρ' ἡμῖν.

Οὐδέποτε ὑπῆρξε δεσποτικώτερος ὁ χαρακτὴρ τῆς κυ-
βερνήσεως ὅσῳ εἰς τὰ τοῦ Πανεπιστημίου δημιουργοῦμεν ἔ-
δρας τῆς ἐγκυκλοπαιδείας τοῦ Λικαίου· ἀπὸ ἀποδεικνυ-

μεθα κατάλληλοι διὰ τὴν πολιτικὴν, μᾶς προσφέρουσιν ἔ-
δρας· κατὰ τοῦ Ροντήρη κατεξανέστημεν ἄλλοτε· ἀλλ' ὁ
Ροντήρης εἶνε καλλίτερος ἀπὸ ἄλλους.

Ἐνὸς ὧν ὑπάρχει τοιοῦτο σύστημα, πάντοτε θὰ παρου-
σιάζεται τὸ ἔλλειμμα, καὶ θὰ χρεωκοπήσῃ ὁ τόπος, καὶ
χωρὶς νὰ λάβητε εἰδήσιν

Μὴ προσέχετε εἰς τοὺς οικονομολόγους· αὐτοὶ διὰ τῶν
ἀριθμῶν μᾶς ἀπατοῦν. Τοῦτο δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς
motto τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Σωτήρου, καὶ τοῦτο ἀνέλαβε
νὰ ἀποδείξη ἐν διαχυτικῇ ἀφελείᾳ καὶ εἰς ὕψος μάμης ἀ-
ρηγομένης παραμύθια πρὸς τὰ ἐγγονάκια τῆς· διὸ καὶ ἡ
βουλὴ, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ λόγου τοῦ κ. Σωτήρη, ἀκροᾷ-
ται μὲ παιδικὴν ζωηρότητα καὶ γέλωτος· ἔστιν ὅτε. Βάσις
δὲ τοῦ ἀνωτέρου ἀξιωματοῦ εἶνε ὁ κ. Σωτηρόπουλος, τὸν ὁ-
μοῖον φέρει ὁ ῥήτωρ ταχυδακτυλουργικώτατα κατορθοῦντα
ἐν δυσχερεῖ τινι περιστάσει κατὰ τὸ 1865, ὑπάρχοντος ἐλ-
λειμματος 500,000, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Βουλὴν συμ-
πληρωτικὸν προϋπολογισμὸν μὲ περίσσειμα 2,000,000.

Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ψηφίσωμεν τὰ δάνεια, λέγει ὁ κ.
Πετιμεζᾶ, δὲν ἐψηφίσαμεν καὶ τῶς φόρους, οἵτινες εἶνε ἡ
ἀναγκαία συνέπεια τῶν δανείων; Ἐγὼ κηρυχθεὶς πέρσι
ὑπὲρ τῶν δανείων, εἶμαι καὶ φέτος ὑπὲρ τῶν φόρων· καὶ
πάντοτε θὰ ἴμαι ὑπὲρ τῶν δανείων, ὅταν πρόκηται νὰ χρη-
σιμεύσωμεν ὑπὲρ τῆς μεγάλης ἰδέας, ὑπὲρ τοῦ καθόλου ἐλ-
ληνισμοῦ.

Ἐν τέλει φέρει τινὰς παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ στρατιωτι-
κοῦ ὄργανισμοῦ, ἀπαντῶν εἰς τὰ τοῦ κ. Κόρρα.

Καὶ τώρα τί νὰ σᾶς εἴπωμεν περὶ τοῦ θαυμασίου. Δου-
ζένας, ὑποβάλλοντος καὶ διὰ μακρῶν ἀναπτώσεων, ἰδίᾳ
σχεδία προϋπολογισμοῦ; Φαντασθῆτέ τον. ὄχι πλέον λαμ-
βάνοντα τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ στενοῦ ἐδάφους· τῶν ἐπερωτή-
σεων, διὰ νὰ ψάλλῃ τοὺς συνήθεις πλέον χαιρετισμούς· του
εἰς τὸν ὑπουργόν τῶν Ναυτικῶν, ἀλλὰ προσάγοντα ἰδίαν
πολιτείαν, ὡς ἐκεῖνην τοῦ Πλάτωνος, καὶ ἄλλην, ὅπως δὲ
τὸ ἔκαυχῆθη.

Τὸ προσιμὸν του ἀποτελεῖ μικρὸν ἐδάφιον ἐκ τῶν τοῦ
Δημοσθένους, ὅπερ παρουσιάζει ὡς τὴν εἰκόνα τῆς ἐνεστώ-
σης νοσολογικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, καθ' ἣς ἀντιτάσ-
σει τὴν αἰώνιαν πανάκειαν, τὴν ἐπιτροπὴν του. Ἄλλ' ἀκού-
σατέ τον :

Ἐνὸς ὧν εἶνε τοιαύτη κατὰστασις, εἶνε περιττὴ πᾶσα
συζήτησις περὶ προϋπολογισμοῦ· ἰσοζύγιον δὲν δύναται νὰ
ἐπέλθῃ ἄνευ ἀναμορφώσεως. Ζητῶ τὴν ἄδειαν νὰ σᾶς φέρω
προϋπολογισμὸν Ἑλλάδος ἰδανικῆς, Ἑλλάδος τοῦ μέλλον-
τος. Οἱ συμπολιταὶ μου ἀσπάζονται τὰς ἰδέας μου ὡς καὶ
τὰς κοινωνικαῖς! Θέλω ὁ προϋπολογισμὸς μου νὰ ὑπερ-
φαινήσῃ πολιτείαν διατελοῦσαν εἰς τὸν χρυσοῦν αἰῶνα, ἵνα αἱ
Κυβερνήσεις ἀποβλέπωσι πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς πολιτικὸν ἄ-
στέρα! Αὐτοὶ εἶνε προϋπολογισμοὶ Βαυαρικῆς. Ὅταν
θέλωμεν νὰ συζητήσωμεν τὸν προϋπολογισμὸν, νὰ μὴ συ-
ζητήσωμεν τὸν προϋπολογισμὸν, ἀλλὰ τὸν προϋπολογισμὸν
τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας (sic.) Εἰς τί χρησιμεῖ αὐτὴ ἡ
τυπικὴ διεξαγωγὴ;

Ἰδοὺ καὶ τινες τῶν οικονομῶν του :

- Κατάργησις τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπουργῶν.
- Κατάργησις τῶν ἀμαξῶν των.
- Κατάργησις τοῦ βασιλικοῦ κήπου καὶ τῶν ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ Σταδίου σταύλων.
- Κατάργησις τῆς φρουρᾶς καὶ τῶν σκαλισμάτων.

- Κατάργησις τῶν μαθητευομένων τῶν ὑπουργείων.
- Ἐνοικίσις τῶν τελωνείων.
- Παραχρῆ ἐπ' ἐργολαβία τοῦ ἐθνικοῦ τυπογραφείου καὶ
λιθογραφείου.

- Κατάργησις τῶν ἐπαρχείων.
- Κατάργησις τῶν συντάξεων.
- Μεταβολὴ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν θανατικῶν
ποινῶν διὰ θαλαττῆρου ὀφέως.

Ἄνθος λευτικόν :
Γνωρίζω τινὰς, οἵτινες ἐδείξαν τὰ πυγμαῖα αὐτῶν ἀνα-
στήματα, καὶ ἐράνησαν ἀνδράντες.

Τὸν παρακολουθεῖ δὲ ὁ Στεφανίδης ἀναπτύσσων ἀπὸ
τῆς θέσεώς του καὶ διαλευκαίνων τὰς ἰδέας του, καὶ ὅπου ὁ
Δουζένας ἀναφέρει μεταφράζων εἰς τὴν γλῶσσάν του τεμά-
μαχια ὁμηρικὰ, ἐκεῖνος συμπληροῖ αὐτὰ διὰ τῆς ἀπαγγε-
λίας τοῦ πρωτατύπου, ἐν περιέργῳ συναγωνισμῷ παραφρόνων.

Τὸν λόγον τοῦ Δουζένας διακόπτει ὕλακῃ πατριωτικῶ
τινος κυνός, τίς οἶδέ πως παρεισδύσαντος εἰς ἐν τῶν θεο-
ρειῶν, Στεφανίδης : — Τώρα εἶμεθα σωστὸν Κυροβούλιον!

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ προχθεσινὴ ὁμιλία τοῦ κ. Ἀθανασίου Πετιμεζᾶ ἐνε-
ποίησε σφοδρὰν ἐντύπωσιν εἰς τε τὰς τάξεις τῆς συμπολι-
τεύσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτείας. Ἐὰν ἐξώμεν εἰς ἠθικώτε-
ραν πολιτικὴν ἀτμοσφαιραν, ἢ ἂν αἱ τάξεις τῆς ἀντιπολι-
τείας ἦσαν καλλίτερον συντεταγμέναι, τοιαύτη ὁμιλία
δὲν θὰ παρήργετο ἀνευ συνεπειῶν. Ὁ ἡμέτερος συντάκτης
τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς ἐκτίθησιν αὐτὴν ἐν πλάτει.

Ἡ κατάστασις τῆς υγείας τοῦ κ. Κομμουνδούρου ἡ αὐ-
τῇ ἀπελπιστικῇ.

Χθὲς εἶδομεν ἀγαθὸν τὴν φυσιογνωμίαν βρακῶν συνοδευ-
μενὸν ὑπὸ χωροφυλάκων. Διατί νομίζετε; Ἀνέγνωμεν τὸ
ἐντάλμα τῆς συλλήψεώς του καὶ ἐφρίξαμεν : Κατηγορεῖται
ἐπὶ ἀποπλανήσεως τετραετοῦς κόρης. Εἶναι δὲ ὑποπ-
τικοίς.

Ὁ φίλιτάτος μας γείτων Καμπούρογλους εἰσέτι
ρεῖ ἐκ πυρετοῦ προσελθόντος κατόπιν χρυσολογί-
φίλοι του ἰατροὶ καθ' ἐκάστην καὶ δις τῆς ἡ-
ἐπισκέπτονται.

Διὰ νὰ μπορέσῃ κάνει νὰ γουστᾶρῃ τὸν ἀπὸ τῆς πόλεμος
ὄν τὸ καθαρῶς οικονομολογικὸν φύλλον τῆς πόλεως μας ὁ
Ἐρμῆς κάμνει τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς πρέπει νὰ συν-
διάσῃ τὴν ἐπίθεσιν αὐτὴν κατὰ πιστωτικὸν καταστάματος
ὅπερ μέχρι τοῦδε οὐδεμίαν χρηματιστικὴν ἀτιμίαν διέπρα-
ξεν, ἐξ ἐκείνων εἰς ἃς μᾶς ἐσυνέβησαν ἄλλοι τραπεζιτικοὶ κύ-
κλοι, μὲ τὸν πανηγυρικὸν τὸν ὁποῖον κάμνει ὁ αὐτὸς Ἰη-
σοῦιτης Ἐρμῆς τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου, τὰ ὁποῖα
προχθὲς ἀκόμη ἐδουλοῦσαν τὴν χεῖρα των εἰς τὴν ἀγοράν,

ὄχι διὰ τὴν πῆς τοιμήσουσαν πλέον, ἀλλὰ διὰ τὴν λυσάσουσαν μὲ ἀπαγὴν πέντε ἑκατομμυρίων. Τιμιώτατοι ἀστοὶ κερδίσαντες διὰ τῆς ἐργασίας των χρήματα καταστράφησαν ἐν ἀκαρεὶ διὰ τὴν πλουτίουσαν οἱ κύριοι Σύμβουλοι, οἱ ταμπαλίδες ! Ποῖαν πράξιν παρομοίαν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ Ἑρμῆς τῆς Πιστωτικῆς; Τὸν σιδηρόδρομόν τῆς ἀπὸ Πύργου εἰς Κατάκωλον, ὃν χθὲς ἀκόμη ἔφερον εἰς αἰσιον πέρας, πρῶτη αὐτὴ ἄνευ κλοπῶν καὶ σάλων δημιουργήσασα ἔργα πρῶτης τάξεως δημοσίας ὠφελείας; Ἡ τὸν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας σιδηρόδρομον ὃν ἐλπίζομεν ὅτι καὶ αὐτὸν θ' ἀναλάβῃ νὰ διεξαγάγῃ τιμῶς καὶ χωρὶς βελόνας, ἀλλὰ Θεσσαλονικιοὶ σιδηρόδρομοι καὶ Μαυρογορνάτοι; Αἱ μετοχαί τῆς ἄλλως, λέγει ὁ Ἑρμῆς, κυλινδρῶνται ὡς χιονοστιβάδες; Πρέπει δηλαδὴ νὰ κάμῃ τὰ τετρίτια τῶν Μεταλλουργιῶν τοῦ Ἀυρίου ἢ καὶ τῆς Πανελληνίου νὰ διδῇ μερίσματα κέρδους ἀπὸ τὰ κεφάλαια καὶ νὰ ἐξαπατᾷ τὸν κόσμον; Ἡ Πιστωτικὴ τώρα κυρίως ἀρχίζει τὰ μεγάλα ἐπικερδῆ ἔργα τῆς καὶ ἂν ὡς τώρα διεχειρίσθησαν τὰ ἀλλότρια ὁ διευθυντῆς καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον μετὰ φειδοῦς καὶ σωφροσύνης, ἀπὸ τοῦδε ὅσαί ἐργασίαι τῆς Πιστωτικῆς θὰ ἐκτανθῶσιν, ἢ πρὸς αὐτὴν πίστις τοῦ δημοσίου οὔτε μὲ ζωντανούς, ὄχι ψόφους; Ἑρμῆδες κλονεῖται. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Δούμαν, καθ' οὗ κυρίως ὁ Ἑρμῆς ἐπιτίθεται, οὗτος εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων τραπεζικῶν οἵτινες χαίρουσι τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀστικῶν κεφαλαίων διὰ τὴν ἐγνοσμένην ἀστικὴν αὐτοῦ τιμιότητα.

Ὁ καθηγητὴς Γυμνασίου κ. Πατσόπουλος, μὴ ἀρκούμενος εἰς τὴν διάψευσιν, ἣν ἡμεῖς ἐκάμαμεν περὶ τῶν διαδοθέντων ὅτι αὐτὸς ὑπεκίνησε τὰ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κατὰ τοῦ κ. Βερναρδάκη γενόμενα, ἐπιθυμῶν νὰ ἐπιτείνωμεν ἐκ μέρους τοῦ τὴν διάψευσιν αὐτὴν, καθ' ὅσον, λέγει, οὐδὲν ἔχει ἐναντίον τοῦ κ. Βερναρδάκη; ἀλλὰ καὶ ἂν εἶχεν, οὔτε τοῦ χαρακτῆρός του οὔτε τῆς ἀνατροπῆς του θὰ ἦτο νὰ καταρῦγῃ εἰς τοιαῦτα μέσα. Μετὰ τὴν καταγορηματικὴν αὐτὴν διάψευσιν, εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῆς ὁποίας πιστεύομεν, μένει ἡ ἐξήγησις, ὅτι οἱ πρωτοῦργοι τῶν ταραχῶν ἢ ὑπεκινήθησαν ἢ νὰ εὐαρεστήσουν ἢ θέλησαν τοὺς κκ. Κόντον καὶ Γεννάδιον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, μεθ' ὅλον τὸν σεβασμὸν, ὃν ἔχομεν πρὸς ἀμφοτέρους, ἐκπλησσομένη πῶς δὲν ἀπεκρίσαν ἀκόμη τὰ γενόμενα, ἀπαντώντες τοῦλάχιστον εἰς τοὺς σαφεῖς ὑπαινιγμούς τοῦ κ. Βερναρδάκη. Δυστυχῶς οἱ τίμιοι ἄνθρωποι δὲν ἔχουν πλέον ποῦ νὰ σταθοῦν. Οἱ χαρακτῆρες ἐξητελέσθησαν καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη εἰς κἀνένα δὲν ὑπάρχει. Ὅσοι ἀναβαίνει τις ὑψηλότερα, τόσῳ ἢ ἥθικῃ ἀσφυξία ἐπιτείνεται. Ἄερα! ἄερα!

Εὐτυχῶς αἱ ἀπόκρεά μας φέτος θὰ ἦνε μᾶλλον χρωματισμέναι. Διάφοροι συντεχνίαι προετοιμάζουσαν συμβολικῶς μασκαράτας μὲ στίχους, κωμικὰς σκηνὰς, τραγουδάκια. Αἱ ἀτόκρουοι πρέπει νὰ χρησιμεύσουν ὡς εἶδος βήματος ἢ θεάτρου τοῦ λαοῦ. Ἄς τὰ ποῦν νὰ ξεσκάσουν. Ὁ ἦρωες τῶν μασκαράτων αὐτῶν, καθὰ πληροφοροῦμεθα, θὰ ἦνε ὁ Καλλιγᾶς. Ἐν ἐκ τῶν συμβόλων των θὰ ἦνε καὶ ἡ σημαία τοῦ κ. Βαλέτσα, διηρημένη εἰς σκουπομάνικο, εἰς ταμπάκον τοῦ Λομβάρδου καὶ εἰς δύο τρεῖς γυναικείους φαρμακάδες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ὡ! νά! ὁ καρακιοζῆς, ὦ! νά καὶ ἡ καμήλα!
 Ὡ! νά τὰ ροπαλά μας καὶ μασκαράδων μούραι!
 Ὅτ' αὐτὰ μάτια μᾶς προβάλλουσαν θεάματα ποικίλα,
 παλῆστακα ποδάρια καὶ τηγανιοῦ μουντζούραι.
 Τί μούτσουνα στοὺς δρόμους καὶ μέσα ἴσθ' Βουλῆ!..
 ἢ Ἀποκρῆ ἴσθ' γλέντι καὶ πάλι μᾶς καλεῖ.

Ψυχὴ μου Καρακιοζῆ, ἐλευθερε πολίτη!
 Ὡ! τί καλά ν' ἀνέβης εἰς τῆς βουλῆς τὸ βῆμα
 Μὲ ὄλη σου ἐκείνη τὴ μασκαρένια μύτη,
 μὲ ὄλα σου τὰ σκέρτσα καὶ τὸ κομψό σου σχῆμα.
 Μὲ τὴ γνωστὴ φωνή σου ἐξάψαλμο ν' ἀρχίσης,
 καὶ γιὰ Οἰκονομίαις καὶ σὺ νὰ μᾶς μιλήσης.

Καὶ σὺ σὰν τὸν Δουζίνα νὰ πῆς τὸ πρόγραμμά σου,
 ν' ἀπλώσης τὸ ζωνάρι ἀμέσως γιὰ καιγᾶ,
 καὶ σὰν παραθυμώσης, μὲ ὄλα τὰ σωστά σου,
 ν' ἀρχίσης ἴσθ' στηλιζάρι τὸ Παῦλο Καλλιγᾶ.
 Πάτ κιούτ ἐδῶ τὸν ἕνα, πάτ κιούτ ἐκεῖ τὸν ἄλλο...
 πῶ! πῶ! τί πανηγύρι καὶ πατιρντί μεγάλο.

Καὶ πάρε ἀπ' τὸ χέρι τοῦ φοβεροῦ Βαλέττα
 ἐκείνη τὴ σημαία καὶ σήκωσ' τὴν ψηλά,
 καὶ ὄλους εἰς τὰ κρῖα τοὺς ἀρχηγούς παραίτα,
 καὶ πάτ τοῦ Δεληγιάννη καὶ τοῦ Ζυγομαλά.
 Σὺ γίνε κομματάρης εἰς ὄλων τὸ γεινάτι,
 καὶ τῶν ἀρχῶν σημαία ἐσὺ καὶ μόνον κράτει.

Ὡ! ἔλα, Καρακιοζῆ, ἴσθ' βῆμα νὰ μᾶς ψάλλης,
 μὲ πληρωμὴ ὁ κόσμος εἰς τὴ βουλῆ θὰ τρέξῃ,
 κι' ἂν σὺ καινούριους φόρους θελήσης νὰ μᾶς βάλλῃς,
 θὰ τοὺς δεχθῶμε ὄλοι, χωρὶς νὰ πούμε λέξι.
 Ζήτω ὁ Καρακιοζῆς, ὁ μόνος πατριώτικος,
 καὶ τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν ὁ θιασώτης.

Σουρῆς.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΑΙ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ Β' ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

(Ἀνεγνώσθη τὴν 2 Φεβρουαρίου 1883)

Ἀξιότιμοι Κύριοι.

Κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς ἀνακοίνωσιν, καθ' ἣν ὅσον τὸ δυνατόν σαφῶς καὶ λεπτομερῶς ἐξετέθη ἡ κατάστασις εἰς τὴν διατελεῖ τὸ νότιον μέρος τῶν περὶ τὰς Ἀθήνας χώρων, ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὸ φοβερὸν τῶν εἰκόνων, ὧν ἀντελή-

φθη, ἠναγκάσθη νὰ ἐπιμείνῃ κυρίως περὶ κεφάλαιά τινα, παρερχομένη σχεδὸν ἄλλα.

Καὶ δὴ περιγράφασα τὰς ὑπονόμους κατὰ τὰς ἐκβολὰς αὐτῶν, τὴν ἐλεεινότητα τῶν περὶ τὸ ἐξω δίπυλον ἀνασκαφέντων χώρων, τὰς λίμνας τῶν περιττωμάτων τὰς περὶ τὸ ἐ' δημοτικὸν Νεκροταφεῖον, τοὺς λόφους τῶν σκυβάλων, οὓς συναθροίζουσι περὶ τὸ Σφαγῆιον πρὸς τροφὴν τῶν χοίρων, τὴν κικὴν ἐν τοῖς Νεκροταφεῖοις ἀνόρουζιν τῶν λίκκων καὶ τὴν παράνομον ταφὴν τῶν ἐξ εὐλογίας θανόντων καὶ τέλος τὴν ἐξ αἵματος λίμνην τοῦ δημοτικοῦ Σφαγείου, — ἄκρος μόνον δακτύλος ἤψατο τοῦ ζητήματος; τῆς ἐπιχωματώσεως, τῆς σωρεύσεως κόπρων ζῶων κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως, τῶν θησιμαίων ζῶων, ἅτινα πανταχοῦ ἐριμμένενα εὖρε καὶ τῶν εἰς πάντα τὰ μέρη ἐν ἀνοικτῷ ἀέρι ἀπαντῶντων ἀποπτάνων.

Σήμερον μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως ὁμολογοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι κατὰ τὴν περιουσίαν αὐτῆς τοῦ βορείου ἐξω μέρους τῆς πόλεως, οὐδὲν τῶν τερατοδῶν φαινομένων ἀπῆντησε, — θὰ καταγίγῃ κυρίως περὶ τὰ μικρότερα τελευταῖα.

A.

Καὶ πρῶτον τὸ ζήτημα τῆς ἐπιχωματώσεως. Καθ' ὅσον ἡ ἐπιτροπὴ ἠδυνήθη νὰ ἀντιληφθῇ, καλοῦσι παρ' ἡμῖν ἐπιχωματώσιν τὴν συσώρευσιν διαφόρων ὑλῶν — κυρίως λίθων, χόματος καὶ τῶν προερχομένων ἐκ τῆς καταδαφίσεως τοίχων οἰκιῶν, ἥτοι ἄμμου καὶ ἀσβέστου, — πρὸς ἰσοπέδωσιν χώρου τινός, ὅστις διὰ λόγους γεωμετρικῶς πρέπει νὰ ὑψωθῇ, ὅπως ἡ χωροστάθμησις τῆς πόλεως καὶ τὰ ἐκ ταύτης προερχόμενα καλὰ ἐπιτευχθῶσι.

Δὲν πρόκειται τῇ ἐπιτροπῇ νὰ μελετήσῃ τὰ περὶ τὴν χωροστάθμησιν ταύτην καὶ νὰ βεβαιώσῃ ἢ μὴ ἂν αὕτη ἐγένετο ποτε ἢ γίνεται ἐν Ἀθήναις; ἢ ἂν αἱ ἰσοπέδωσις τῶν οἰκοπέδων, πλατειῶν, ὁδῶν, ἀγρῶν κτλ. γίνονται σύμφωνα πρὸς τοὺς διέποντας τὴν κατασκευὴν τῶν πόλεων νόμους τῆς μηχανικῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐν θέμα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔχει νὰ ἐξετάσῃ: ἂν ἡ ἰσοπέδωσις γίνεται κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς.

Τολμᾷ λοιπόν, ἐπὶ ἐκείνων τὰ ὅποια εἶδε στηριζομένη, νὰ ἀποφανθῇ ἀρνητικῶς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἔτι πλέον, τολμᾷ νὰ κηρύξῃ, ὅτι μία πηγὴ νόσων, τοῦλάχιστον ἐξ ἐκείνων, αἵτινες παράγονται ἐκ τῆς σήψεως ὀργανικῶν οὐσιῶν, εἶνε ἡ ἰσοπέδωσις αὕτη.

Καὶ τοῦτο διὰ τὸν ἐξῆς λόγον. Πανταχοῦ, ὅπου ἐπιχωματώσις γίνεται, ἐπισυμβαίνει δὺο κακά. Πρῶτον ὅτι μετὰ τῶν ὑλῶν, ἃς ἐκεῖ ἐπίτηδες φέρουσι οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἰσοπέδωσιν, ἥτοι πετρῶν καὶ χόματος, συμπαραφέρουσι καὶ παντοίας ὀργανικὰς ὕλας, οἷον ξηρὰ φυτὰ, ξύλα, ἐνδύματων ῥάκη, πάντα τῆς γειτονίας τὰ παλαιὰ ὑποδήματα, καὶ δὴ καλαισοπάπουσα καλούμενα, τὴν ἐκ τῶν ὁδῶν ἐνίοτε συναθροίζομένην κόπρον, κόπρους ζῶων κτλ. Καὶ δεῦτερον ὅτι ἐν τοῖς χώροις τούτοις, εὐρίσκοντες μέρος κατάλληλον ὅπως ἐλαφρῶσιν τὰ ζῶα αὐτῶν τοῦ βάρους τὸ ὅποιον σφρουσιν, οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως νοοῦσι οὐχὶ σπανίως τὰ ἐν τοῖς κάρροις αὐτῶν περιεχόμενα σκύβαλα.

Αἱ ὀργανικαὶ αὐταὶ ὕλας, κατ' ὀραίους βεβαίως σωρούς ἐρριμμένοι καὶ μὴ φαινόμενοι εἰς τὸν παρερχόμενον διαβάτην, εὐκόλως καλύπτονται ὑπὸ χόματος προστεθέντος καὶ μένουσι κεχωσμένοι: τὸ μέρος μετὰ ταῦτα ἰσοπεδοῦται, οἰκίαι ἐπ' αὐτοῦ κτίζονται, ὁδοὶ γράσσονται, καὶ τὸ ἐδα-

φος ἐκεῖνο ὁμοιάζει πᾶν ἄλλο τῆς πόλεως. Ἄλλ' εἶναι πράγματι τοιοῦτο;

Ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ περιττὸν νὰ συζητήσῃ. Βεβαιωθείσα ὅμως ὅτι τυχαίως μόνον ῥίπτονται ἐκεῖ ὀργανικαὶ οὐσίαι, — διότι, ἐκτὸς τῶν ἰσοπεδομένων ἐκείνων μερῶν, ἅτινα ἐν τῇ προτέρᾳ αὐτῆς ἐκθέσει ἀνέφερον, εἶδε τὸ αὐτὸ φαινόμενον: εὐθύς ἐν ἀρχῇ τῆς ὁδοῦ Φαλήρου περὶ τὸν κήπον τοῦ Παρθενῶνος, παρὰ τὴν κοίτην τοῦ Ἰλισσοῦ περὶ τοὺς οἴκους τῆς Δουκίσεως, ὅπου νῦν ὁ στρατὸν τοῦ πυροβολικοῦ κατὰ τὰς ὁδοὺς τὰς φερούσας ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Κηφισίας εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Κολωνακίου, ὅπως καὶ τὰς παρ' αὐτὰς μὲνδρας, παρὰ τὴν γαλλικὴν Σχολὴν παρὰ τὴν πλατεῖαν τῆς πρὸς τὰ λατομεία Στρέφη συνοικίας; ὅπισθεν τοῦ Πολυτεχνείου καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν χωρίζουσαν τοῦτο ἀπὸ τῶν μηχανουργιῶν αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ περιόλου τοῦ Ζαπτείου ὅπισθεν τῆς οἰκίας Θ. Ὀρφανίδου παρὰ τοῦς πρόποδας τοῦ Λυκαβητοῦ καὶ Ἀγγέστρου κτλ. κτλ., — ἡ ἐπιτροπὴ περὶ τούτων βεβαιωθείσα μεγάλως ἐσκανδαλίσθη μὴ κατορθώσασα νὰ ἐννοήσῃ διατὶ εἰς τοὺς ἰσοπεδομένους τούτους χώρους δὲν ῥίπτουσι καὶ τὰ περιεχόμενα τῶν βαρελιῶν τῶν ἐργατῶν τῆς νυκτός, ἀλλ' ἀναγκάζουσι τοὺς πτωχοὺς τούτους ἀνθρώπους νὰ φέρωσι τὰ ἔργα, οὐχὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν, εἰς μακρὰς ἀποστάσεις. Διότι, ἂν τοῖς τελευταίοις τούτοις ἐδίδετο τὸ δικαίωμα νὰ πετῶσι τὰς βούτας αὐτῶν κατὰ τὰ ἰσοπεδοῦμενα μέρη, — ὅπως συνέθη ἀπαξ ὅπισθεν τῆς οἰκίας Θ. Ὀρφανίδου, — παρατηρήσατε πόσα καλὰ θὰ προέκυπτον: Πρῶτον οἱ ἐργάται οὗτοι ὀλιγώτερον θὰ ἐκοπιάζον, δεῦτερον ὁ χώρος, ὅστις σήμερον μένει ἐπὶ δύο καὶ τρία ἔτη φέρων σωρούς πετρῶν καὶ σκυβάλων, ταχύτατα θὰ ἰσοπεδοῦτο, τρίτον ἡ πόλις κανονικώτερον κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις θὰ ἐξτείνετο καὶ τέλος ἐκεῖνοι οἵτινες ἐπὶ τῶν ἰσοπεδοθέντων τούτων χώρων θὰ ἐκτίζον, οὐ μόνον κήπους εὐθαλεῖς θὰ ἐβλεπον ἀναπτυσσομένους, ἂν τοιούτους ἐκαλλιέργουν; ἀλλ' ἐν καθάρᾳ συνειδήσει θὰ ἠδύνατο νὰ φευτεύσι λάχανα καὶ ἀγγινάρας, ἐξ ὧν μέγα θὰ ἐκακοῦντο ὄρελοι; τοιοῦτον ἡ γῆ ἐκείνη θὰ ἦτο ἀγαθὴ διὰ τὰς περιεχομένας θρεπτικὰς ὀργανικὰς ὕλας.

B.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν κόπρον τῶν ζῶων, ἡ κάλλιον τῶν ἀκαθαρσιῶν, ἃς ἐξάγουσιν ἐκ τῶν σταύλων, μόνον ἐκεῖνοι ὕμῶν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἰδέαν τοῦ πράγματος, ὅσους ἐτυχέ ποτε νὰ κατοικήσωσιν οἰκίαν συνορεύουσαν σταύλῳ.

Αἱ κοπρίαι τῶν κτηνῶν θεωροῦνται ὡς μία τῶν ἀρίστων οὐσιῶν τούτου ἕνεκα ἀδραεῖς δαπάναις ἀγοράζονται. Ἀλλὰ καὶ αἱ ἀρίστα ἂν ὑποθεθῶσιν οὐσίαι πρὸς βελτίωσιν τοῦ χόματος τῶν ἀγρῶν, δὲν ἀκολουθεῖ ἐκ τούτου ὅτι εἶνε καὶ ὑγιεινὰ, ἢ τοῦλάχιστον μὴ βλαβεραὶ τῇ ὑγείᾳ. Ἀλλὰ καὶ ἀβλαβεῖς καθ' ἑαυτὰς τέλος ἂν ὑποθεθῶσιν, αἱ ἐξ αὐτῶν ἀναπεμπομένα ἀναθυμιάσεις, καὶ τὰ ἐκ τῆς σήψεως αὐτῶν προκύπτοντα ἄμμωνιοῦχα ἀέρι, εἶνε τόσῳ δυσώδη, ὥστε ἀληθῶς φαινόμενον πρωτάκουστον νὰ συναθροίζωνται εἰς σωρούς μεγάλους αἱ ὕλαι αὐταὶ ἐντὸς τῆς πόλεως ἢ κατὰ τὰ πρόθυρα αὐτῆς, καὶ ἐπὶ μακρῶν ἐκεῖ νὰ διατηρῶνται.

Ὁ καταρχόμενος τὴν ὁδὸν Φαλήρου, ἐκτὸς τῆς δυσωδίας ἣν αἰθάνεται τῆς προερχομένης ἐκ τῶν ἰσοπεδομένων χώρων, τῶν σκυβάλων ἅτινα πάντες οἱ περιόικοι χέουσι πρὸ τῶν οἰκιῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἐκ τῶν μικρῶν παρὰ τοὺς ὀπισθίους τοίχους τῶν οἰκιῶν ἀποπτάνων, ἐκ τῶν πέριξ κτηνοτροφείων, ἅτινα δὲν εἶνε ἡ καθαριότης προσωποποι-

μένη, — παρατηρεί ένθεν και ένθεν σωρούς μεγάλους κόπρου ζώων. Τό αυτό άπαντά και εις πολλά μέρη τής παρά τά λατομεία Στρέφη συνοικίας, όμοίως παρά τήν όδόν Κολοκυθούς και τό εξώτερα μέρη τής συνοικίας Βάθειας κτλ.

Άλλά τό μέρος εκείνο, καθ' ό παρατηρείται ή κόπρου αυτή εις μεγάλους σωρούς, και έξ ου, — όσον τουλάχιστον γνωρίζεις ή έπιτροπή, — ούδέποτε αυτή έλλείπει, είνε ό όπισθεν του βασιλικού βασιλικός λαχανόκηπος. Έκει αί εκ των βασιλικών σταύλων βεβαίως προερχόμενοι άκαθαρσίαι συναθροίζονται εις μεγάλους σωρούς, και άφου ύποστύσι τήν προσήκουσαν ζύμωσιν, μεταφέρονται εις τά βασιλικά κτήματα προς λίπανσιν αυτών. Άλλ' έν τώ μεταξύ τούτω άναδίδουσι φοβεράν δυσωδίαν, τοιαύτην, ώστε πολλάκις οι χάριν περιπάτου εκείθεν διερχόμενοι, άναγκάζονται νά απεύδωσι τό βήμα ή έρχονται προς τό αντίθετον πεζοδρόμιον, όπως άποφύγωσι, και τό ταχύτερον μάλιστα, τό άρωμα, ου ή άπόλαυσις δέν ήτο βεβαίως ό κύριος σκοπός του περιπάτου αυτών.

Γ.

Ευτύχημα διά τήν υγείαν τής πόλεως των Άθηνών είνε ότι φέτος ύπ' ούδεμιά; έπιζωοτίας προσεβλήθησαν τά κατ' αυτήν και περι αυτήν κτήνη. Διότι βεβαίως άν, παρά τά υπάρχοντα κακά, προσετίθετο και θάνατος εις τά ζώα, οι κάτοικοι των Άθηνών, διπλασίως ύπό νόσων θά έμαστιζόντο.

Λέγει ταύτα ή έπιτροπή παραχθείσα εκ τής παρατηρήσεως ότι πάντα τά παυσάμενα του ζην μικρά οικιακά ζώα ρίπτονται πρό των οικιών, έν τώ μέσω τής όδου, ή παρά τήν γωνίαν τής πρώτης μάνδρας. Και όσα μέν τούτων θνήσκοντα έντός τής πόλεως ρίπτονται επί των όδών, οι καθαρισται μετά δύο ή τρείς ήμέρας άντι μικρού τιμήματος μεταφέρουσιν όπου και τά σκύβια. Όσα όμως θνήσκουσι κατά τά εξωτερικώτερα μέρη τής πόλεως, οι αθύνεται αυτών, λαβόντες εκ των δύο ποδών, πετώσιν όσον δύναται μακράν, έντός τής παρακειμένης μάνδρας ή του άγρού, κατά τήν γωνίαν του τοίχου ή τήν καμπήν τής όδου.

Διά ταύτα περιεργόμενη τά εξωτερικά μέρη ή έπιτροπή, πολλαχού παρετήρησε σεσηπότητα και άηθώς όζοντα, ή γυμνωθέντα των σαρκών, παντοία ζώα.

Ούτω παρετήρησε κατά τό συννεύον προς τήν πύλην του Άδριανού κρηπίδωμα του Όλυμπείου κίνα πρό πολλου έκει παρά όδόν, ήτις τήν ώραν ταύτην ως συχνότατος περιπατος χρησιμεύει, τον αιώνιον ύπνον κοιμώμερον. Άλλον παρά τήν οικίαν Θ. Ορρανίδου μεταξύ των σκυθάλων και των περιττωμάτων' άλλον κατά τήν μεταξύ των παρά τήν πύλην κρηπίδων δίοδον, άλλον κατά τά ίσοπεδούμενα άνωθεν τής γαλλικής Σχολής πλησίον όρνιθος' παρά τήν κρηπίδα του Όλισσου γαλήν και ίνδιανήν όρνιθα' παρά τήν πλατείαν τής συνοικίας τής παρά τά λατομεία κρηπίδων άλλον κίνα μεγαλόσωμον και άγριόμαλλον. Και παρετήρησε ή έπιτροπή ότι μεγάλως έξεπλάγη μή άπαντήσασα μόνον τούτων και σκελετούς ή κεφαλάς ίππων και όνων, μετά σαρκών και αίματος εις τά πρόθυρα τής πόλεως.

Βέβαιον όμως είνε ότι, όλίγον μακρότερον παρά τήν θέσιν βαθύ φρέαρ περίπου, τήν εκπληξιν αυτής ταύτην καθήσυχασεν ή όψις θεάματος παρομοίου, του όποιου ούδέποτε αυτοίς ήμμοισιν ειχε γίνει μάρτυς, μόνον δ' έξ άναγνώσεως έγνωρίζεν.

Έκει που έν τή κοίτη του Όλισσου, εις άπόστασιν χιλιο-

μέτρου ή μικρόν πλέον άπό των πρώτων πυκνοτέρων τής πόλεως οικιών και μόλις εις εκατοστάδων τινών άπόστασιν άπό κατοικουμένων μερών, άγέλη μαυρων πτηνών διά του χρώματος του μελανούτος τήν λευκήν του ποταμού κοίτην, των κρωγιών και των εκ χαρᾶς πτήσεων, εκίνησε τήν προσοχήν τής διερχομένης εκείθεν έπιτροπής, ήτις και πλησιάζασα είδεν έλεσινόν θεάμα. Δύο μανδρόκυκοι βουλημωντες και άγέλη κοράκων ήμιλλώντο τις ταχύτερον και άρπακτικώτερον νά σχίση τάς ύπολειπομένας επί των όστων δύο ίππων εκεί άφθόντων σάρκας, και τις μεγαλείτερον τέμαχος εκ των ύπαρχόντων ήδη κρεάτων νά καταπίη. Και ήγωνίζοντο άμρότερα τά είδη των θηρίων ούδόλω προς άλλαλα μαχόμενα, ουδ' ύπ' άλλήλων πτούμενα. Μόνον δε ή παρουσία τής έπιτροπής και οι λίθοι διερχομένου μετά κάρρου παιδός, εξεδίωξαν τά όρνεα και τους άργούς κύνες, λείγοντας τά βρωμερά αυτών όύχη. Και τότε μόνον ήδυνήθη ή έπιτροπή νά σπουδάση εκ του πλησίον, όσον τούτο ήτο δυνατόν διά τήν άποπνεομένην δυσωδίαν, πόσον φοβερόν είνε τό θεάμα ζώου άφιεμένου έλωρ κύνεσιν, οίωνοίσι τε πάσι. (Έπεται συνέχεια)

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΦΑΝΤΑΡΟΥ (Έκ του Β' τόμου των ποιημάτων Σουρᾶ)

Μές 'στό παλάτι γίνεται χορός, κι' έγώ άπ' έξω στέκομαι φρουρός. Μιά ώρα τριγυρίζω εδω' περα, κι' έγώ θαρω' πώς είμαι όλη' μέρα.

Γιά σας όπνυ' πηδάτε 'στό χορό, περνούνε και ή ώραις 'στό φτερό. Για τό φτωγό φαντάρο που φυλάγει, θαρρείς πώς και ή ώρα 'πίσω πάγει.

'Στόν πόλεμο νά ήσαι και νά κραώνης, καθόλου δέν σε μέλλει δέν θυμόνεις. Μα νά χορεύη όλη ή Έλλάς, και σύ μέ τόσο κρύο νά φυλάς;

"Όρσε λοιπόν εις όλο τό ντουνη, τον άδικο, τον ψεύτη, τον φονιά. Άλλος νά τρώη κότσιαι και καπάνια, και νάχη κάθε 'λίγο και γαλόνη.

Και άλλος μέσ 'στην νύκτα νά παγώνη, χωρίς νά πη' κρασί μισό γαλόνη! "Ας ήμουν δυνατός σαν τον Σαμψώνα, ν' άγκάλιαζα εκείνη τήν κολώνα!

Νά γκρεμισθούν κορώναι και παλάτια, κι' εύθυσ' ες εγνιμόμωνα κομμάτια. Χορεύετε και πίνετε και τρώετε, κομψοί μου γαλονάδες και ίππότα.

Καθόλου τά καλά σας δέν ζηλεύω, και ουτε νύφαις πλούσιαις γυρεύω. Έγώ μία μόνο έχω συλλογή, πότε θε νά φωνάξω — Άλλ'... αγή!

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΦΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ

Χοροί

Ό έν τώ Μελοδράματι χορός συνεκέντρου τήν έλεκτοτέρα και πλουσιώτεραν τάξιν εκείνων, οίτινες έξω των ιδιαιτέρων αιθουσών έπιζητούσι τήν εύθυμίαν και τήν άπόλαυσιν εις δημόσια τοιαύτα κέντρα διασκεδάσεως. Κατ' έτος τήν αυτήν εποχήν δίδονται τέσσαρες μεγάλοι χοροί μετμηρισμένων, ών ό τελευταίος κατά τήν Μεσοτεσσαρακοστήν, ήτις συμπληροί τας Άποκρεω. Οι χοροί ούτοι του Μελοδράματος δέν είνε προσίτοι εις τό πλήθος, διότι στοιχίζουσιν ουχί όλίγον. Μόλις άντι 20 φράγκων δύνασαι νά έχης εισιτήριον, και πρέπει νά ύπολογίσης τριακοτάδα έτι φράγκων, άτινα θα δαπανήσης διά τον ήματισμόν σου κτλ., κτλ. Έκαστος χορός του Μελοδράματος άποφέρει περί τας 60 χιλιάδας φράγκων, ποσόν άντιπροσωπεύον 5 χιλιάδας τουλάχιστον συνδρομητών, των γυναικων έχουσών έλευθεραν τήν εισοδον άντι δεκαφράγκου. Οι χοροί ούτοι είνε λίαν προσφιλείς τή παρισινή κοινωνία και τοίς ξένοις, οίτινες έν αυτοίς λαμβάνουσιν ιδέαν του μυστηρίου, δι' ου οι Παρισιοι κατορθούσι νά κατέχωσι τό σκήπτρον μεταξύ των μεγαλοπόλων τής ύψηλίου. Κατά τήν 14 μ.μ., δε αρχίζει ό χορός, ή πρό του θεάτρου πλατεία, ύπό τήν λάμπην του ήλεκτρικού φωτός, όπερ πληείσται περίξ εστημένοι λυγροστάται διαχέουσιν άπλετον, πλήρησ σχημάτων μεγαλοπρεπών και άπειρών περιέργων κατά γράμμα συνωστισμένων, παρουσιάζει ζωγραφικωτάτην άποψιν. Έξ ένός εκάστου σχήματος χαριέστατα συμπλέγματα κυανών, ροδοχρόων, λευκών, πρασίνων δομίνων κατέρχονται. Άμφισμοί παράδοξοι ως άστραπή παρέρχονται, και αί εύρειαι και καλλιτεχνικαι κλίμακες τής Οπερα, άριστούργημα άρχιτεκτονικής άνευ έμφαίλου έν τώ κόσμω, διασκελίζονται ύπό θερμωδών τοιούτων ήμιλων. Εισέρχεται έντός. Οι όφθαλμοί σου θαμβούνται εκ τής πολυτελείας και ποικιλίας, ήτις εκεί επικρατεί. Η σκηνή μετά τής πλατείας του θεάτρου έχουσι συνενωθή εις μίαν εύρύτατην αιθουσαν όλισθηράν, έν ή' ό όφθαλμός σου χάνεται. Η αίθουσα άβτη, ή διακόσμησης είνε καταπληκτική, φωτίζεται ύπό χιλιάδων λαμπάδων άερίφωτος και κατευγάζεται ύπό κυμάτων ήλεκτρικού φωτός. Είνε πλήρης. Δέν κορηνύσαι άπολαυμένων του μαγικού θεάματος, όπερ παρίσταται πρό των βλεμμάτων σου. Νομίζεις, ότι εύρίσκεσαι έν τοίς φανταστικοίς τής Άρμίδος κήποις διερχόμενος πλησίον όμίλου καλλιπλοκάμων νυμφών, έν ποικιλία και θαυμασίω συνδυασμῶ χρωμάτων, περιστόν των τας ώραιότερας εικόνας του βασιλείου των άνθών. Τό ίον, τό ρόδον, ή λευκή καμελία, τό κρίνον, διερχονται πλησίον σου, ζώντα και μεθύνοντά σε διά του θεσπέσιου άρώματος, όπερ διαχύνουσι περίξ των. Ίδού ώραιότατον χρυσίζον κολύβριον και έλαφρά χρυσάλλης σε θίγουσιν διά των πτερόων των και τήν άρωματώδη παιπάλην άφίνουσιν επί των μελανών ένδυμάτων σου. Τείνεις τήν χείρα νά δρέψης έν άνθος εκ του εύρέως τούτου άνθώνος, οστις κινείται περίξ σου, ή νά συλλάβης έν πτηνόν, ότε μεταλλικός γέλωσ και έλαφρόν ράπισμα τής βασιανίζουσης σε όπτασίας σε επαναφέρουσιν έν τώ κόσμω τής πραγματικότητος και σοί έπι-

βάλλουσι τον θαυμασμόν προς τήν τέχνην, ήτις κατορθού τοσοούτον ν' άπομιμηται τήν πραγματικότητα και τήν φύσιν, ώστε ύπό των παρθένων κάλυκα έαρινου ρόδου να ύποκρύπτη μεθυστικά θέληγτρα φρισσουσών σαρκών και ύπό τας πτέρυγας λευκής περιστερας αλαβάστρινα στίθη και στογγύλους βραχιόνας πραγματικής χάριτος. Θροῦς άνέννας μετάξης και επικρόκου πρόσφαισις σε έμβάλλουσιν εις ήδύ ρίγος, συννεομένα με τους ήδεις φθόγγους, ους άπό καιρού εις καιρόν ως προανακρούσεις άφίνουσι τά πεντάχορδα και οι ήδύαυλοι και αί κινύραι πολυσυνθέτου όρχήστρας. Τά θεωρεία είσι πλήρη έλεκτου κόσμου, οστις έν τυπική στολή συνέρρευσε διά ν' άπολαύση του θεάματος ένός χορού μετμηρισμένων έν τή Οπερα. Είσιν άνθασκεπή και κατάφωτα. Ως αστέρες διαλάμπουσιν έν εκάστο μυθικαι καλλοναι, αίτινες ύπό άπλην εκ λευκής γάξης έσθήτα σε άφίνουσι νά διαβλέψης πλούτον μυστηριωδών θεληγτρων. Έν τώ Foyer, όπερ είνε τό τελειώτερον και καλλιτεχνικώτερον μνημείον τής άρχιτεκτονικής τής Οπερα, πληθος μέγα σκελίζεται άπό προγαστορος σοβαρού τραπέζιτων, οστις, έν τώ φράκω του δεδεσμευμένος, έπιζητεί διά όφθαλμών και τής τυφλόσης λάμπειως των λουδοδικειών του νά δελεάση άγέρωχον Νανών, ήτις διερχομένα πλησίον του προσφαιει διά των ροδοχρόων κνημών τής τήν μελαιναν περισκελίδα του, μέχρι του κομψοπρεπούς λέοντος του δάσους τής Βουλόννης, οστις άτενίζει θρασέως τήν έλθαμβούσαν λάμπην ύπό διόπτρας εκ μελανής μετάξης άκτινοβολούτων βασκάνων όφθαλμών θελκτικωτάτης βαρυνίδος. Έν τή αιθούση, έν τοίς θεωρείαις, έν τή Foyer, έν τας διαδρομοίς, πανταχού ή φαιδρότης και ή εύθυμία βασιλεύουσιν, οι ασπασμοί δε διασταυρούνται ως βέλη, εκ των ροδοχρόων χειλέων των γιλίων νυμφών του Παραδείσου τούτου έξερχόμενοι, "Ηδη ό διευθυντής τής όρχήστρας δίδει τό σημείον του χορού. 300 όργανα, καταπληρούντα τον άέρα μελωδικών φθόγγων, σε ρίπτουσι μεθύνοντα εις τας ήδεις του χορού εκστάσεις. Οι ώραιότεροι βαλλισμοί, αί ζωηρότεροι πόλκαι, καθιστώσι παράφορον τό άπειρον πλήθος των χορευτών, όπερ στροβιλίζεται ως τυφών. Οι βραχιόεις περιβάλλουσι τας εύλυγίστους όσφύς και οι πόδες ίπτανται μή θίγοντες τό δάπεδον. Ένταύθα κυανή εκ βελούδου προσωπίς επαναπαύεται έν θελκτικη νωχελεία επί του τόξου ακολουθου τής αλλής του Καρλομάγνου, εκεί χειρ άδιάρκτος έν τή θυέλλη του χορού ύρπαρίζει έρυθράν καμελίαν εκ φρίσσοντος περιστήθιου. Πλησίον μου νεαρόν ζεύγος πίπτει λειπόθυμον εκ τής ήδονής και ή μέθη των αισθήσεων έξυψούται εις τό κατακόρυφον. Η άτιμόσφαιρα ύπό τήν πνοήν του Στράους, ήτις τήν διασχίζει, καθίσταται επικίνδυνος διά τήν καρδίαν σου και διά τήν κεφαλήν σου, αίτινες άκούσιως σου σοί διαφουγουσι. Τό βάλε παίει και οι χορευται, εξηνητημένοι εκ τής ήδεις τής άπολαύσεως κοπώσεως, όδηγοῦσι τας χορευτριάς των εις τό μπουφέ, όπερ πλουσιώτατα και έλεκτοτάτα κατηρητισμένον τοίς παρέχει τά ώραιότερα άναψυκτικά. Ο καμπανίτης, ό ζυθος, τό chartreuse, δίδουσι νέας δυνάμεις εις τοίς παλαιστάς τούτους των άγώνων τής Τερψιχόρης, και τά παγωτά, αί λεμονάδες και έτερα τοιαύτα καταπραύνουσι προς στιγμήν τήν έσωτερικήν φλόγα δύο περιπαθών συγχορευτών. Η όρχήστρα μελωδικωτάτη προκαλεί εις νέας τρικυμίας τό πλήθος, και ό τετραχόρος συννεοί εις ποικιλώτατα συμπλέγματα τά ζεύγη των χορευτών. Τό κανών έπιστέφει τήν τελετήν και ήδη ή εύθυμία και ή φαιδρότης φάινουσιν εις το άωτόν των. Οι μετμηρισμένοι εκδικούνται

τούς ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν μελανὴν περιβολὴν τῆς ἐθιμοταξίας συρρεῦσαντας ἐκεί χάριν περιεργείας θεατᾶς, καὶ ἐλαφρὰ λακτίσματα, τρυφερὰ βραχίσματα καὶ, καὶ . . . ἕτερα μικρὰ βρασιανιστήρια φιλοδαφροῦνται ὑπὸ τῶν χορευτῶν εἰτούς κατὰ τὴν παρέλασιν προστυγχάνοντας. Ἡ τετάρτη ὥρα τῆς πρωῆς ἤγει. Ὀλόκληρον τὸ πλῆθος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπαύσεως μετὰ νύκτα τόσοσιν διὰ τὰς αἰσθήσεις τρακυμιώδη. Τὰ ζεύγη διαλύονται μετὰ τὴν τελευταίαν πόλκαν, τὰ φῶτα ταπεινοῦνται καὶ ἡ πλήμμυρα τῶν αἰθουσῶν καὶ τῶν θεωρείων κατακλύζει ἄδη τὰς κλίμακας, παρὰ τὰς ὁποίας σοβαροὶ εἰρηνοφύλακες, ἀκίνητοι ὑπὸ τοῦ βαρεῖς μανδύας των, ἐπιτηροῦσι τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Ἡ πλατεῖα, ἡ πρὸ τῆς **Opera**, πληροῦται. Τὸ βλέμμα δὲ ἰλιγγιᾷ πρὸ τοῦ ὠκεανοῦ τῶν ὄχλημάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Τὰ βουλευδάρτα πληροῦνται καὶ πάλιν ἐκ τρελλῶν πλέον περιπατητῶν, οὓς οἱ χοροὶ τῆς **Opera**, τοῦ **Palace Theatre**, τῶν **Elysée Montmartre** κλπ., περὶ ἔπεται, ἐξέχυνον καθ' ἑκατοντάδας. Τὰ καφενεῖα εἰσὶ πλήρη, καὶ τὰ ζυθοπωλεῖα καὶ λοιπὰ τοιαῦτα ἀναπαυτήρια ὑποδέχονται ἐν τοῖς κόλποις των τοῦ ἀπυθνηκότας τῶν Ἀπόκρουσιν πανηγυριστᾶς. Μεταφέρομεν τοὺς ἀναγνώστας τοῦ *Μὴ Χάρεσαι* ἐκ τοῦ ἀριστοκρατικοῦ τῆς **Opera** κέντρου εἰς ἕτερα κέντρα μᾶλλον ἀνευμένα, ἐν οἷς οἱ ἀληθεῖς Παρίσιοι ἐκπροσωποῦνται. Ἐν τοῖς δημοσίοις μετρημειομένων χοροῖς τοῦ **Bullier**, **Elysée Montmartre**, **Folies Bergères**, **Skating**, **Tivoli** κλπ. κλπ. Ἐν αὐτοῖς παύει ἡ δεσποτεία τοῦ καλάμου τοῦ **Octave Feuillé** καὶ ἐμφανίζεται ἐν ὅλῃ τῇ θέρμῃ του ὁ κάλαμος τοῦ συγγραφέως τοῦ **Assomoir** καὶ τῆς **Nana**. Ὅλα τὰ στρώματα τῆς παρισινής κοινωνίας συγκυλινδρῶνται ἐν ταῖς ἀβύσσοις ταύταις τῶν ὀργίων, ὧν οὔτε πόρρωθεν ἰδέαν δύναμαι νὰ μεταδώσω εἰς τὸ *Μὴ Χάρεσαι*. Οὐδὲν τὸ ἐπιβίλλον ἐν ταῖς χοροῖς τούτοις, τὰ πάντα σοὶ εἶνε ἐπιτετραμμένα. Γελᾷς, πηδᾷς, φωνάζεις, διαπράττεις ὅτι πρωτοτυπώτερον ἢ ἀνάιδεια καὶ ἡ τρέλλα σοὶ ἐμπνέει. Χειροκροτεῖσαι, καὶ τὰ χεῖλη σου λαμβάνουσιν ἐκ τῶν παρειῶν πλυσίον σου διερχομένης Ἐστιάδος τῶν τριόδων τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἐπῶν, ἅτινα διέφυγον τὸ ἔρκος σου. Ἐνταῦθα ὁ ὑψηλὸς πῖλος συνδυάζεται ἐν ἀδελφότητι μετὰ τοῦ κασκέτου, καὶ ἡ ρεδιγκότα μετὰ τοῦ ἐρυθροῦ σάκκου, ἕως ἀριθμοῦ τινοῦ 113. Ἡ Σορβώννη καὶ ἡ Πολυτεχνικὴ σχολὴ συναντῶνται μετὰ τῆς Τουλῶνος καὶ τῶν

Κατακομβῶν, καὶ ἡ Νέα Καληδονία τείνει τὴν χεῖρα πρὸς τὰ **Boulevard de la Madeleine et des Italiennes**. Παρὰ τὸ γυμνὸν στήθος ἐκτετραχλητισμένης ἀρχαίας τῆς Κύπριδος ἱερεῖς διαβλέπει τὴν εὐτόνον κνήμην νεαρᾶς γριζέττας, παρασιευαζούσης τὴν εἰσοδὸν τῆς εἰς τὸν κόσμον, ὅστις τῇ παρουσιάζεται πλήρης ἀδαμάντων καὶ μαργαριτῶν. Ἢ μετὰξά δὲν βασιλεύει ἐν τοῖς κέντροις τούτοις, οὔτε ἡ λευκὴ γάζα. Πάντα εἰσὶν ἀναμεμιγμένα. Εἶνε ἐν τούτοις οἱ Παρίσιοι οἷους ὁ **Alfred de Musset** ἐν τῷ *Rollda* του τοὺς χαρακτηρίζει. . . **La ville de monde**

On le libdrtinage est à meilleur marché
... la plus vieille eu vice et . . . la plus feconde

Οἱ Παρίσιοι, οὓς βλέπουσιν οἱ ξένοι, οἱ Παρίσιοι, ὧν τὸν πολιτισμὸν θέλουσι νὰ μᾶς μεταφυτεύσωσι καὶ ἐν Ἑλλάδι, οἱ Παρίσιοι ἐν ὅλῃ των τῇ γυμνότητι.

Ἰκρονίδης.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ὁ κ. Α. κατήντησε πλέον νὰ θεωρῇ τὸν ἐραστὴν τῆς ὀραίας γυναικὸς τοῦ σύζυγον καὶ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἐραστῆν.
— Μὰ δὲν βλέπει, δὲν ἀνοίγει τὰ μάτια του; ἔλεγεν εἰς τῶν φίλων του πρὸς ἄλλον.
— Ἄ! μὰ ἂν ἀνοίξῃ τὰ μάτια του, τότε θ' ἀναγκασθῇ νὰ κλείσῃ τὰ χεῖρά του, καὶ δὲν τοῦ συμφέρει.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Ταμεῖον Δαμαλίδος

Ἡ ἐφορεία τοῦ Ταμεῖου τῆς Δαμαλίδος καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι παρὰ τῷ ταμίᾳ αὐτῆς τῷ ἰατρῷ κ. Τ. Λοῦνη (παρὰ τοὺς ἀγ. Θεοδώρους 2—3 μ. μ. καθ' ἑκάστην) εὑρηται ζωικὴ Δαμαλὶς ἐκ τῆς ἐνταῖθα καλλιεργουμένης, πωλουμένη ἀντὶ μιᾶς μὲν δραχμῆς τὸ σωληνάριον, πεντήκοντα δὲ λεπτῶν ζεύγος ἀκίδων.

Ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐπίτις τιμῇ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἐκτελεῖται ὡς τάχιστα καὶ ἡ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστολὴ Δαμαλίδος.

ΛΑΥΡΙΟΝ

Εἰς τὸ ἐν Λαυρίῳ Κατάστημα **N. ΣΠΥΡΟΥ** καὶ ἕως πωλοῦνται οἱ περίφημοι οἶνοι ἀδελφῶν **Οἰκονόμου**, ἐρυθροὶ καὶ λευκοί, εἰς τὰς αὐτὰς ὡς καὶ ἐν Ἀθήναις τιμᾶς, προστιθεμένων μόνον τῶν ἐξόδων τῆς μεταφορᾶς καὶ τοῦ δημοτικῆς φόρου.

Τὸ αὐτὸ Κατάστημα δέχεται καὶ παραγγελίας διὰ προμήθευσιν μεγάλων ποσοτήτων εἰς βαρέλια.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΤΥΡΙΑ

ἐχομίσθησαν πρώτην φορὰν εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἐπὶ τῆ: ὁδοῦ Σταδίου **ΚΑΤΑΕΤΗΜΑ ΕΔΩΛΙΜΩΝ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ**

ΝΕΟΝ ΕΒΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ἤνοιξεν ἐπὶ τῆς κεντρικώτερης ὁδοῦ τῆς καρδίας τοῦ περιπάτου καὶ τῶν Καφτεῖων, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς λεωφόρου Πατισίων, εἰς τὴν γνωστὴν οἰκίαν Μπαλάνου, τὸ

Γρηγορίου Μητροπούλου

Πολυτιμώτατα τὰ παράθυρα, οἱ ἐξῴσταί του διὰ τὰν περίοδον τῶν Ἀπόκρουσιν!

ΞΕΝΟΧΕΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἀριστοκρατικώτατα ἐπιπλωμένον, εἰς ὠραιότατην τοποθεσίαν, μεγαλοπρεπῆ δωμάτια, ὑπηρεσίαν πρόθυμον, διευθύνεται φιλοτίμως ὑπὸ τοῦ κ.

!!! Ἄρωμα!!! Ἄρωμα!!!

ΤΕΙΟΝ

ἀρίστης ποιότητος εἰς πακέτα, ἐκ-ομίση κατ' αὐτὰς ἐκ **Ρωσσίας** καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς **Λεωφόρου Παρεπιστημίου**

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΥΓΙΕΙΑ»

Νικολ. Α. Βασιλειάδου.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπ. 60

Μέλανος » » » 60

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.)